

אברונין, אברהם (נו' תרכ"ט/1869, לויב, רוסיה הלבנה,
מ 1910 בארץ ישראל), מדקדק ובלשן עברי.
מטובי הבקיאים באוצר הלשון העברית ובדרכי שימושה.
תחילתו מורה עממי בחדר המתוקן בגולה (שהוא אחד
ממייסדיו) ובביה"ס בא"י. מראשית פעולתו החינוכית בא"י
נתן דעתו בעיקר על מילוי הפגימות שנתגלו בלשון
המדוברת. חיבר „נתיבות הדקדוק" (עם א. פפר) ומאמרים
ורשימות לתיקון הלשון. העמיק חקר בלשון ובספרות.
ותוצאות חקירותיו העלה בדפוס. הו"ל, עם או"ר, פירוש
לספר איוב ברוח הפרשנות המסורתית, בקיצור נמרץ ובסגנון
קל. פירסם ביאורים ותיקונים בשירת יה"ב והסביר דרכי
ההבעה המקורית בלשון יל"ג, מנדלי, ביאליק. ביקר ספרי

דקדוק ומילונים (בן יהודה, גור, ועוד) ותרם הרבה לשיפור
הלשון בספרות. השתתף בעריכת „לשוננו“, עם צפרוני
ועם ביאליק. עורך „לשוננו לעם“ ומשתתף בה בפרי עיוניו.
חבר ועד הלשון ומקובל בציבור כמדקדק קפדן ומקנא
לטהרת העברית בע"פ ובכתב.